

DECIZIA Nr.81 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2006

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de **SC X SRL**, privind constatările organelor de inspecție fiscală din cadrul Activității de control financiar fiscal, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.../...2005 referitoare la suma de ... lei reprezentând: impozit pe profit suplimentar, taxă pe valoarea adăugată suplimentară și accesoriile aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.177 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Prin Decizia nr... din 30.06.2006 emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, s-a decis suspendarea soluționării cauzei **SC“X”SRL**, urmând ca Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara să se investească cu soluționarea pe latura civilă a cauzei în funcție de rezolvarea laturii penale.

Prin Ordonanța Dosar nr.../P/2006 Parchetul de pe lângă Judecătoria Petroșani, comunică faptul că s-a dispus încetarea urmăririi penale față de ...

I. Prin contestația formulată, SC“X”SRL, consideră măsurile dispuse prin actul de control și decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală ca netemeinice și nelegale pentru următoarele: de la început, organul de control a pornit de la premisa că ne aflăm în culpă, față de acțiunile unor agenți economici care furnizează mărfuri pe piață, fără ca să fie înregistrați legal la organele fiscale, apreciind, probabil, că am fi avut aceeași posibilitate pe care au avut-o dumnealor, de a verifica cu ocazia fiecărei livrări de bunuri cu care se aproviziona societatea, autenticitatea datelor și informațiilor furnizorilor noștri și, ignorând faptul că însuși organul de control a întrerupt inspecția fiscală pentru a lua măsuri de verificare a înregistrării agenților economici respectivi și a autenticității documentelor de livrarea a mărfurilor.

Evident că o atare posibilitate depășește orice imaginație a unui comerciant ce se comportă corect în privința operațiunilor comerciale pe care le realizează, dar și posibilitatea practică de a verifica, în activitatea curentă, de aprovizionare cu mărfuri, aspectele la care se referă organul de inspecție fiscală.

De asemenea, aprecierea asupra nelegalității deducerii TVA -ului și cheltuielilor efectuate de societate în baza facturilor mai sus menționate, este în contradicție cu constatarea organului de inspecție fiscală, precum că: „SC X SRL întocmește pentru mărfurile achiziționate note de intrare-recepție ....”, documente prin care se probează realitatea operațiunilor.

Dacă acest aspect, nu ar fi fost reținut de organul de inspecție fiscală

pe baza documentelor verificate, se putea susține fictivitatea cheltuielilor respective, ca și a facturilor fiscale în cauză, însă cum bunurile aprovizionate au fost recepționate și introduse în gestiune și apoi scăzute din gestiune, urmare a vânzării acestora, este indubitabilă realitatea operațiunii contabile ce rezultă din facturile fiscale avute în vedere de organul de control și, deci, ele trebuie să constituie documente justificative.

Că facturile respective sunt emise de către societăți cu încălcarea normelor legale, este o chestiune care nu poate fi imputată societății noastre, care nici nu are posibilitatea și nici îndrituirea să efectueze control asupra originii și autenticității documentelor.

De altfel, cine ar fi putut bănuși că documentele sunt fictive, dacă marfa ce ne-a fost livrată în baza lor, ne-a fost predată în realitate?

În acest sens, însăși legea contabilității stabilește responsabilitatea în sarcina furnizorilor, și nu a beneficiarilor, întrucât conform art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991, republicată, "documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat". În situația de față, societatea noastră a fost cea care a cumpărat mărfurile, astfel că furnizorii aveau obligația de a întocmi facturile, de a le viza și aproba, lucru pe care l-au și făcut, răspunderea revenindu-le în totalitate.

Precizăm faptul că nu există nici o prevedere legală care să ne oblige la verificarea societăților furnizoare cu privire la autenticitatea documentelor prezentate. Această verificare poate avea loc doar la opțiunea noastră, pentru siguranța societății, dar noi nu am considerat ca fiind necesar o asemenea verificare, astfel încât nu am avut cunoștință de faptul că acei furnizori nu ar fi funcționat legal.

Sub aspectul interpretării textelor de lege reținute în raportul de inspecție fiscală, respectiv: OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată cu modificările și completările ulterioare - art.25, Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată cu modificările și completările ulterioare - art.22 și Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal - art.145, învedereăm că interpretarea este absolut eronată din moment ce lipsa uneia sau alteia dintre informațiile prevăzute de textele invocate nu dă drept organului de control să refuze deducerea TVA - ului sau, în cazul impozitului pe profit, să considere cheltuielile nedeductibile. Aceasta pentru că, textul aliniatului 8 al art. 145 nu stabilește vreo obligație de verificare din partea beneficiarului a înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului de bunuri, iar aliniatul 9 admite chiar excepții în privința documentelor necesare deducerii taxei pe valoarea adăugată, după cum cap.XIII, care stabilește obligații ale plătitorilor de TVA, prevede doar obligația înregistrării și a emiterii facturii fiscale, interzicându-le persoanelor impozabile care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, să înscrie TVA pentru livrările de bunuri. Din lectura art.153 - 155 nu rezultă vreo obligație de verificare a facturilor furnizorilor sau a autenticității acestora, iar dispozițiile art.29 pct.B lit.b prevede obligația beneficiarului de a cere copia documentului legal care să ateste calitatea de plătitor de TVA doar în cazul în care valoarea TV A-ului

este mai mare de 50.000.000 lei (ROL), ceea ce nu este cazul cu nici una dintre facturile în cauză. Această prevedere nici nu a mai fost păstrată în Codul fiscal, așa încât susținem cu toată tăria că organul de inspecție fiscală a greșit în aplicarea textelor de lege reținute în procesul verbal.

La fel de eronate sunt și interpretările date de consilierii D.G.F.P. în privința impozitului pe profit, la subcapitolul 3.1.1, unde, de asemenea, nu sa ținut seama de cheltuielile rezultate din discuție.

Important este, însă, că organul de control a reținut că în perioadele de referință s-au obținut venituri impozabile.

Ori, aceste venituri impozabile presupun cheltuieli, după cum am arătat, care nu sunt altele decât cele cuprinse în facturile în litigiu.

Așadar, dacă există venituri impozabile, trebuie acceptat că sunt și cheltuieli care au fost efectuate în scopul obținerii acestor venituri.

Legalitatea afirmațiilor de mai sus este dată de prevederile art. 9 alin.1 din Legea nr.414/2002, privind impozitul pe profit, care prevăd: *„la calculul profitului impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile”*, precum și art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, ce stipulează că: *„pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile”*.

Reiese, așadar, că, în situația din speța, toate cheltuielile dovedite cu facturile în litigiu sunt deductibile fiscal, întrucât mărfurile înscrise în facturi au fost recepționate în baza notelor de intrare- recepție, iar în urma valorificării acestora s-au încasat veniturile impozabile. Deci, legătura dintre veniturile impozabile și cheltuielile deductibile este indubitabilă.

II. Organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, au consemnat următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit

În urma verificării efectuate, s-a constatat că societatea s-a aprovizionat în luna martie 2001 cu mărfuri în valoare de ... lei (fără TVA) de la SC Y SRL, societate care nu se află în baza de date a DGFP a municipiului București.

În această situație, facturile emise de societatea menționată anterior nu pot fi considerate documente justificative pentru a fi înregistrate în evidența contabilă a societății, în conformitate cu prevederile art.6 din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată.

Astfel, suma de ... lei reprezentând contravaloare mărfuri, a fost înregistrată pe cheltuieli deductibile fiscal, contrar prevederilor art.4 alin.(6) lit.m din HG nr.402/2000 pentru aprobarea instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit care stipulează *„cheltuielile nedeductibile (...) sunt cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ”*.

Din cele prezentate anterior, rezultă că sumele aferente contravalorii mărfurilor înscrise în facturile emise de SC Y SRL, nu pot fi

considerate cheltuieli deductibile fiscal la calculul impozitului pe profit, conform actelor normative sus menționate.

Ca urmare, s-a majorat baza impozabilă a impozitului pe profit aferent anului 2001 cu suma de ... lei reprezentând mărfuri achiziționate fără document justificativ și s-a calculat impozit pe profit suplimentar în sumă de ... lei.

In anul 2002, societatea s-a aprovizionat în lunile februarie, aprilie și mai cu marfuri de la diversi furnizori din București, care nu sunt înregistrați în baza de date la organul fiscal teritorial pentru a funcționa legal, în valoare de ... lei (fără TVA).

În această situație, facturile emise nu pot fi considerate documente justificative pentru a fi înregistrate în evidența contabilă a societății, în conformitate cu prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991 republicată.

Astfel, suma de ... ron reprezentând contravaloare marfuri, a fost înregistrată pe cheltuieli deductibile fiscal, contrar prevederilor art. 4 alin. (6) lit. m din HG nr. 402/2000 pentru aprobarea instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit.

Din cele prezentate anterior, rezulta că sumele aferente contravalorii marfurilor înscrise în facturile emise de acești furnizori, nu pot fi considerate cheltuieli deductibile fiscal la calculul impozitului pe profit, conform actelor normative sus menționate.

Având în vedere faptul că **SC X SRL** s-a aprovizionat cu cantități însemnate de ouă și carne de pasare de la SC Z SRL, prin adresa nr.../...2005 s-a solicitat la DGFP Dolj efectuarea unui control încrucișat la SC Z SRL.

DGFP Dolj prin adresa nr.../...2005 înregistrată la DGFP Hunedoara sub nr.../...2005 a comunicat rezultatele verificărilor efectuate la SC Z SRL.

Din verificările efectuate de către organele de inspecție din cadrul DGFP Dolj a rezultat că SC Z SRL a emis pe lângă facturile înregistrate în evidența contabilă a **SC X SRL** și două facturi care nu se regăsesc înregistrate în evidența contabilă.

Așa cum rezulta din Nota explicativă luată d-nului ... - administrator, marfurile achiziționate cu cele două facturi în cauză, au fost comercializate. În timpul inspecției fiscale s-a stabilit un adaos mediu aferent marfurilor vândute și neînregistrate în evidența contabilă în valoare de ... lei, ținând cont de prețurile de vânzare menționate pe facturile în cauză.

Ca urmare, s-a majorat baza impozabilă a impozitului pe profit cu suma de ... lei din care ... lei reprezintă marfuri achiziționate fără document justificativ și ... lei adaos mediu aferent marfurilor vândute neînregistrate în evidența contabilă în conformitate cu prevederile pct.7.4 din HG nr.859/2002 și s-a calculat impozit pe profit suplimentar în suma de ... lei.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar s-au calculat accesorii fiscale în conformitate cu prevederile art.13 din OG nr.11/1996, art.12-14 din OG nr.61/2002 și art.115-116 și art.121 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată

Așa cum s-a menționat la capitolul anterior **SC X SRL** s-a aprovizionat cu mărfuri alimentare de la diverși furnizori din București care nu se află înregistrați în baza de date a DGFP București. Facturile fiscale emise de acești furnizori în perioada martie 2001 - martie 2003 au fost înregistrate în evidența contabilă a societății și în jurnalele de cumpărări, în perioada în care au fost emise facturile.

Societatea a dedus TVA aferentă acestor facturi în sumă de ... lei.

În conformitate cu prevederile pct.10.6 litera g din HG nr. 401/2000: *„nu poate fi dedusă potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la bunuri și/sau servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.25 din OUG nr.17/2000 și ale HG nr.831/1997”.*

De asemenea, la art.22 alin.(5) lit.a) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, se precizează: *„taxa pe valoarea adăugată pe care o persoană impozabilă are dreptul să o deducă este taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost livrate (...) de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată”.*

Facturile în cauză, nu au fost completate cu datele prevăzute la art.25 litera B din OUG nr.17/2000 și art.29 litera B pct.A din Legea nr. 345/2002.

În conformitate cu prevederile actelor normative menționate anterior, facturile în cauză nu pot fi considerate documente justificative pentru a putea fi înregistrate în evidența contabilă a **SC X SRL** pe cheltuieli și nici documente legale pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA.

Pentru TVA de plată stabilită suplimentar reprezentând TVA dedusă nelegal în sumă de ... lei, s-au calculat accesorii fiscale în conformitate cu prevederile art.13 din OG nr.11/1996, art.12-14 din OG nr.61/2002 și art.115-116 și 121 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republică.

III. Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei și actele normative în vigoare pe perioada verificată , se desprind următoarele aspecte :

SC X SRL este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului a județului Hunedoara sub nr.J20/.../1991, având codul unic de înregistrare ...

Perioada supusă verificării : ianuarie 2001 - septembrie 2005.

A) Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, majorările de întârziere și dobânzile în sumă de ... lei și penalitățile în sumă de ... lei.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr..../...2005, organele de inspecție fiscală în urma verificării financiar contabile și în conformitate cu prevederile

OUG nr.17/2000, HG nr.401/2000 și Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată și normele de aplicare, nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă pe documentele de intrare a mărfurilor, respectiv facturile fiscale menționate în anexa la actul de control, întrucât nu îndeplinesc condițiile prevăzute de actele normative mai sus menționate și nu pot fi considerate documente justificative pentru a fi înregistrate în evidența contabilă a societății în conformitate cu prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991 Republicată.

Activitatea de control financiar fiscal din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara în vederea clarificării unor aspecte privind realitatea și legalitatea documentelor cu regim special înregistrate în evidența contabilă a societății contestatoare, a solicitat verificarea acestora de către DGFP a municipiului București.

Urmare corespondenței purtate și a verificării bazei de date a MFP pe Internet, s-a constatat faptul că, societățile comerciale nu figurează în baza de date, aceștia nu există ca și comercianți legali înregistrați la oficiile registrului comerțului.

In drept, prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, stipulează :

Art.19 *“Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:*

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

Art.25 *“Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:*

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

a) să consemneze livrările de bunuri și/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente legal aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea. Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, la aceste documente se anexează și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului; la rambursare .”

De asemenea, prevederile Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, stipulează:

ART.22 “(5) Taxa pe valoarea adăugată prevăzută la alin.(4) pe care persoana impozabilă are dreptul să o deducă este:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestațiile de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de către o altă persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată;”

ART.24 “(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art.22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

ART.29 “Persoanele impozabile care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere au următoarele obligații:

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

a) să consemneze livrările de bunuri și/sau prestațiile de servicii în facturi fiscale sau în alte documente legal aprobate și să completeze în mod obligatoriu următoarele date: denumirea, adresa și codul fiscal ale furnizorului/prestatorului și, după caz, ale beneficiarului, data emiterii, denumirea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, cantitățile, după caz, prețul unitar, valoarea bunurilor/serviciilor fără taxă pe valoarea adăugată, suma taxei pe valoarea adăugată. Pentru livrări de bunuri sau prestații de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, la aceste documente se anexează și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) persoanele impozabile plătitoare de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să solicite de la furnizori/prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru operațiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei sunt obligate să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului. Primirea și înregistrarea în contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu conțin datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu la lit. a), precum și lipsa copiei de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului în cazul cumpărărilor cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, determină pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente;”

Conform art.7 din ANEXA 1B privind Normele metodologice pentru întocmirea și utilizarea formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.831/1997, se prevede:

“- Inscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar - contabile.”

Potrivit Legii contabilității nr.82/1991 Republicată, se stipulează:

ART.6 “(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

Conform punctului 10.6 lit.g) din Hotărârea Guvernului nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, se stipulează:

“Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, referitoare la:

- bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.25 lit.B din ordonanță și de Hotărârea Guvernului nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora.”

Hotărârea Guvernului nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora , la art.6 prevede :

“ Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență. ”

Având în vedere cele arătate mai sus, organele de inspecție fiscală, prin raportul de inspecție fiscală nr.../...2005, au procedat corect în neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, astfel că această sumă a devenit taxă pe valoarea adăugată de plată .

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere și dobânzi în sumă de ... lei și penalități în sumă de ... lei.

Majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile au fost calculate în conformitate cu prevederile art.31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art.13 din Ordonanța

Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art.12 și art.14 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare și ale art.115, art.116 și art.121 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează :

Art.31 “ Pentru neplata integrală sau a unei diferențe din taxa pe valoarea adăugată în termenul stabilit, contribuabilii datorează majorări de întârziere calculate conform legislației privind calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor.”

Art.13 “ Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere până la data achitării sumei datorate, inclusiv .”

Art.13¹ “ ...Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților.”

ART.12 “Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.”

ART.14 “(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.”

ART.114 “Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

ART.115 “ Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

ART.120 “ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

B) Referitor la impozitul pe profit în sumă de ... lei, dobânzile în sumă de ... lei și penalitățile aferente în sumă de ... lei.

În perioada supusă verificării, **SC X SRL** a înregistrat pe cheltuieli cu mărfurile contravaloarea unor facturi emise de societăți care nu se află în baza de date a DGFP a municipiului București.

Prin raportul de inspecție fiscală nr.../...2005, organele de inspecție fiscală, în urma verificării financiar contabile, pentru perioada supusă verificării, au exclus din categoria cheltuielilor deductibile contravaloarea facturilor în cauză.

De asemenea, din verificările efectuate de către organele de inspecție fiscală a rezultat că pe lângă facturile emise de SC Z SRL și înregistrate în evidența contabilă a **SC X SRL** există și două facturi care nu se regăsesc înregistrate în evidența contabilă.

Prin raportul de inspecție fiscală nr.../...2005, organele de inspecție fiscală au stabilit un adaos mediu aferent mărfurilor vândute și neînregistrate în evidența contabilă funcție de prețurile de vânzare menționate pe cele două facturi în cauză.

Așa cum s-a arătat la punctul **A) Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, majorările de întârziere și dobânzile în sumă de ... lei și penalitățile în sumă de ... lei**, facturile emise de societăți care nu se află în baza de date a DGFP a municipiului București, nu îndeplinesc condițiile de documente legale.

Având în vedere prevederile legale referitoare la utilizarea formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă mai sus enunțate și în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

Art.4 “ (6) În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:
m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;”

În conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.402/2000 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, respectiv cap.2 art.4 alin.6 lit.m) , se prevede :

INSTRUCȚIUNI:

” Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991 republicată. ”.

Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, stipulează:

ART.9 “ (7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

j) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii;

Având în vedere cele arătate mai sus, organele de inspecție fiscală, prin raportul de inspecție fiscală nr.../...2005, au procedat corect în stabilirea obligației către bugetul statului a sumei de ... lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar, ca urmare a trecerii în categoria cheltuielilor nedeductibile din punct de vedere fiscal contravaloarea facturilor supuse speței.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit , organele de control au calculat majorări de întârziere și dobânzi în sumă de ... lei și penalități în sumă de ... lei.

Majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile au fost calculate în conformitate cu prevederile art.19 din Ordonanța Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

“ In cazul în care orice sumă reprezentând o obligație fiscală nu este plătită la data stabilită prin prezenta ordonanță , contribuabilul este obligat să plătească majorări de întârziere la această sumă pentru perioada cuprinsă între termenul de plată prevăzut de ordonanță și data la care obligația fiscală este efectuată, inclusiv.”

și ale art.13 din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art.12 și art.14 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare și ale art.115, art.116 și art.121 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, enunțate la punctul A) Referitor la taxa pe valoarea adăugată.

Având în vedere cele arătate și în temeiul art.186 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată **SC X SRL** pentru suma de ... lei reprezentând: impozit pe profit suplimentar, taxă pe valoarea adăugată suplimentară și accesoriile aferente.